

, ideo filatio, quæ Christus refertur ad matrem, non potest esse realis relatio; sed solum secundum rationem. Et sic quantum ad aliquid, utraq[ue] opinio verum dicit, nam si attendamus ad perfectas rationes filiationis oportet dicere duas filiations, secundum qualitatem nativitatum. Si autem attendamus ad subiectum filiationis, quod non potest esse, nisi suppositum aeternum, non potest in Christo esse realiter, nisi filio aeterna. Dicitur tamen relative filius ad matrem relatione, quæ cointeligitur relationi maternitatis ad Christum. Sicut etiam Deus dicitur Dominus relatione, quæ cointeligitur reali relationi, quæ creatura subicitur Deo. Et quamvis relatio dominii non sit realis in Deo, dicitur tamen realiter dominus, ex reali subiectione creatura ad ipsum. Et similiter Christus dicitur realiter filius Virginis Matris, ex relatione reali maternitatis ad Christum.

II. Probatur ex eodem, qui citat S. Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 13. dicentem, quod in Christo multiplicantur ea, quæ sunt naturæ, non vero ea, quæ sunt personæ; sed filio maxime pertinet ad personam: ergo non multiplicatur in Christo. Minor patet; quia filatio est proprietas personalis. Ac proinde in Christo una tantum est filatio; & hoc quidem ratione subjecti filiationis, quod est persona, vel hypothasis filii, ut diximus; quanvis ratione causæ filiationis, quæ est nativitas, duas sunt in Christo filiations, sicut duæ sunt nativitates, ut dictum est.

Arguant I. ex Augustino, vel potius ex Fulgentio lib. de fide ad Petrum cap. 40. in medio, ubi dicit, quod natura aeterna, & divina non possit concepi, & nasci ex humana natura, nisi secundum veritatem humanae naturæ: ergo si convenit divinae naturæ concepi, & nasci ratione humanae naturæ, multo magis convenit humanae naturæ.

II. Nomen naturæ desumitur a nascendo: ergo nativitas multo magis pertinet ad naturam, quam ad personam. Probatur consequentia; quia denominations sunt secundum similitudinis convenientiam.

III. Illud proprio nascitur, quod per nativitatem incipit esse; Sed per nativitatem incepit esse humana natura, non vero persona Christi: ergo nativitas proprie pertinet ad naturam non ad personam.

IV. Nativitas importat motum rei, quæ non exi-

stet antequam nascatur, & quæ deinde per nativitatem existit; sed Christus sive semper ab aeterno: ergo non potuit temporaliter nasci. V. Nativitas perficit rem, quæ nascitur: ergo quod est in se perfectum non indiget nativitate; sed Christus sive ab aeterno perfectus: ergo temporali nativitate non eguit: ergo non sive temporaliter natus.

VI. Nativitas proprie convenient personæ; sed in Christo est una persona: ergo in Christo est una nativitas.

VII. Propositio hæc: Christus est bis natus, falsa est: ergo Christus non habuit duplœ nativitatem; consequentia sequitur; quod enim nascitur duplo nativitate bis nascitur. Antecedens probatur. Nativitas Christi, quæ natus est de Pare non patitur interruptionem, quia est aeterna; sed ad verificandum bis requiritur interruptio inter primum & alterum: ergo propositio illa falsa est. Probatur minor; quia ille dicitur bis comedere, loqui, deambulare, qui cum interruptione comedit, loquitur, atque deambulat.

VIII. In Christo sunt duæ nativitates: ergo sunt duæ filiations. Antecedens constat ex secunda Conclusione; consequentia probatur. Nativitas est causa filiationis; sed in Christo sunt duæ nativitates: ergo in Christo sunt duæ filiations.

IX. Filatio importat quandam dependentiam a Pare, vel a matre; sed Christus per filiationem aeternam non dependet a matre; & ex alia parte a matre dependet; ergo oportet dicere, quod per aliam filiationem dependet: ergo in Christo præter filiationem aeternam, datur alia filatio, quæ est temporalis: ergo in Christo sunt duæ filiations.

X. Christus dicitur filius Patris aeterni, & dicitur etiam filius matris temporalis; sed Pater aeternus, & Mater temporalis sunt termini omnino diversi: ergo non potest Christus per eandem filiationem dici filius Patris, & Matris: ergo sunt duæ filiations in Christo.

Respondemus ad I. Propter identitatem, quæ in divinis est inter naturam, & personam, aliquando natura ponitur pro persona. Et hinc est, quod Fulgentius dicit, naturam divinam esse conceptam, & natam, quia persona Filius secundum humanam naturam est concepta, & nata. De hoc plura alia sunt exempla de aliis, quæ convenienter tantum personæ, & nihilominus naturæ divinæ etiam tribuantur, ratione scilicet identitatis personæ cum natura divina.

Ad